

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, PhD., v právní věci žalobce **Z. Č.**, zastoupeného Mgr. René Gemmelem, advokátem advokátní kanceláře Kačmařík & Korta, se sídlem Poštovní 2, Ostrava, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Opavě**, se sídlem v Opavě, Praskova 11, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24.11.2010 č.j. ZKI-O-88/521/2010/34, ve věci opravy chyby,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce – podle obsahu žaloby a v souladu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 2.9.2004, čj. Konf 62/2003-15 – domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrálního pracoviště Karviná (dále jen správní orgán) ze dne 10.8.2010 č.j. OR-126/2010-803-28.

Žalobce namítal, že správní orgán je povinen při zápisu a výmazu zástavních práv vycházet toliko z předložených listin, ale není oprávněn přezkoumávat jejich věcnou správnost. V daném případě provedl správní orgán výmaz zástavních práv na

základě vyrozumění Okresního soudu v Karviné ze dne 17.7.2009 a vyrozumění soudního exekutora ze dne 26.8.2009. Z vyrozumění soudu – včetně doplňujícího přípisu ze dne 25.8.2010 – a z vyrozumění exekutora bylo podle žalobce postaveno najisto, že výmaz zástavních práv má být proveden bez výjimky k nemovitostem na LV X a nikoliv toliko na určitém spoluvlastnickém podílu. Pokud správní orgán rozhodl v řízení o opravě chyby tak, že na LV 376 zůstanou zapsána zástavní práva (s poznámkou, že se jedná o podíl $\frac{1}{2}$ nemovitostí dříve ve vlastnictví dlužníka B. D.), oprava zápisu zástavních práv byla provedena v rozporu se zákonem.

Žalovaný ve vyjádření zopakoval dosavadní průběh řízení, odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

Osoba zúčastněná na řízení – zástavní věřitel CORSAIR (Luxembourg) N° 11 S.A. (dále jen zástavní věřitel) – uvedla ve vyjádření, že žalobce jen opakuje argumenty, které již užil před správními orgány, a navrhla zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že správní orgán provedl dne 26.8.2009 výmaz zástavních práv k celku nemovitostí na LV č. X v katastrálním území Dolní Lutyně. K návrhu zástavního věřitele pak správní orgán doplnil opětovně zápis zástavních práv k ideální $\frac{1}{2}$ těchto nemovitostí rozhodnutím ze dne 10.8.2010. Proti tomu podal odvolání žalobce (nynější vlastníky nemovitostí), odvolání bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím žalovaného. Nemovitosti byly původně ve spoluvlastnictví manželů E. a B. D. V roce 2008 proběhla dražba majetku E. D. (již bývalé manželky B. D.), v níž ideální $\frac{1}{2}$ nemovitostí nabyl A. D. V roce 2009 převedl B. D. svou $\frac{1}{2}$ nemovitostí na A. D. a od něj koupil nemovitosti jako celek žalobce. V době před výmazem zástavních práv k celku nemovitostí bylo správnímu orgánu doručeno několik listin. Jednak usnesení Okresního soudu v Karviné ze dne 23.4.2009 č.j. 49 Nc 1103/2001-57 ve věci exekuce oprávněného ACERA, spol. s r.o. proti povinné E.Ch., dříve D., o rozvrhu rozdělované podstaty (právní moc 12.6.2009) spolu s přípisem soudu ze dne 17.7.2009, že „na nemovitostech (spoluvlastnického podílu)“ zanikají zástavní práva (aniž by byla specifikována). Dále přípis soudu (odpověď na výzvu správního orgánu) ze dne 19.8.2009 se specifikací jednotlivých zástavních práv, a konečně totéž rozvrhové usnesení, ovšem s přípisem soudního exekutora JUDr. A. Ch. ze dne 26.8.2009 o zániku konkretizovaných zástavních práv.

Podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 344/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen katastrální zákon), na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru.

Otázka, kterou se krajský soud zabýval v této věci, zní, zda v případě výmazu zástavních práv k nemovitostem jako celku šlo o zřejmý omyl ve smyslu výše uvedeného ustanovení katastrálního zákona.

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, práva uvedená v § 1 odst. 1, která vznikla, změnila se nebo zanikla ze zákona, rozhodnutím státního orgánu, příklepem licitátora na veřejné dražbě, vydržením, přírůstkem a zpracováním, se zapisují záznamem (dále jen "záznam") údajů na základě listin vyhotovených státními orgány a jiných listin, které podle zvláštních předpisů potvrzují nebo osvědčují právní vztahy, do katastru. Práva, která se do katastru zapisují podle § 1 odst. 2 na základě zvláštního zákona, se zapisují způsobem obdobným záznamu.

Podle § 68 odst. 1 věty první zákona č. 120/2001 Sb., ve znění do 31.10.2009 (dále jen exekuční řád), při provedení exekuce prodejem nemovitosti povinného exekutor provádí přípravné úkony pro rozhodnutí soudu o rozvrhu, neprovádí však rozvrhová jednání.

Podle § 337h odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.s.ř.), po právní moci rozvrhového usnesení soud vyrozumí příslušný katastrální úřad o tom, zda zástavní práva váznoucí na nemovitosti zanikla nebo zda působí proti vydražiteli, jakož i o tom, jaká věcná břemena zanikla a jaká i nadále nemovitost zatěžují.

Především je z výše uvedeného zřejmé, že rozhodující listinou pro správný orgán bylo rozvrhové usnesení soudu, a potažmo přípis soudu, nikoli však listiny od exekutora. Správní orgán, pokud by vycházel důsledně z podkladové listiny předložené soudem (při znalosti celé historie spjaté s těmito nemovitostmi, jak mu byla známa z úřední činnosti), nemohl by vymazat zástavní práva k nemovitostem jako celku, neboť rozvrhové usnesení se týkalo jen E.Ch. (dříve D.), nikoli tedy obou vlastníků nemovitostí. Pokud tak přesto učinil, jednalo se o zřejmý omyl, který posléze napravil v řízení o opravě chyb.

Soud se proto ztotožňuje s argumentací žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí a nesouhlasí s žalobcem, podle kterého bylo postaveno najisto, že výmaz zástavních práv měl být proveden bez výjimky k nemovitostem jako celku.

S ohledem na výše uvedené soud v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, a to v souladu s § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

Výrok o náhradě nákladů osoby zúčastněné je odůvodněn § 60 odst. 5 s.ř.s., když soud neukládal osobě zúčastněné žádné povinnosti ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání práva na náhradu dalších nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 12. září 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu